

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2927

гр. София, 03.06.2026 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 4-ТО ГО 1-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мими Фурнаджиева

Членове: Велислав Павков
Борис Д. Илиев

като разгледа докладваното от Борис Д. Илиев Касационно гражданско дело № 20268002101712 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 288 от ГПК.

Образувано е по касационна жалба на П. С. В., ЕГН *****, чрез пълномощника му по делото адв. Т. С., против Решение №7366 от 04.12.2025г. по в. гр. д. №14479/2024г. по описа на Софийския градски съд, с което е било потвърдено Решение № 3056/20.02.2024г., постановено по гр.д. № 67647/2022 г. на Софийски районен съд, 28 състав, с което са отхвърлени предявените от П. С. В., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 49 във връзка с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 32, ал. 1 КРБ за осъждане на „Глобал филмс“ ООД, ЕИК 130921634, и Б. Х. В., ЕГН *****, да заплатят солидарно на П. С. В., ЕГН *****, сумата от 10 000 лева, представляващи обезщетение за нанесени неимуществени вреди от репортаж в телевизионно предаване „Господари на ефира“, излъчен на 14.12.2017г. и 18.12.2017г., в който репортаж Б. В. заявил, че ищецът тормозел Н. Л. Г., като я преследвал и пишел „перверзни“ коментари за нея в социалните врежи, както и обидил ищеца, като го нарекъл „психопат“ и „мискинин“. В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение поради допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, като се иска отмяната му и уважаване на предявения иск или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Срещу подадената касационна жалба са постъпили отговори от

ответните страни по нея „Глобал Филмс“ ООД, ЕИК 130921634, чрез пълномощника му адв. Я. К., и Б. Х. В., ЕГН *****, чрез пълномощника му адв. Г. С., с които се изразява становище за липса на основания за допускане на касационно обжалване на въззивното решение и за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 283 от ГПК и е срещу подлежащо на касационно обжалване въззивно решение.

За да се произнесе по допускането на касационното обжалване, Върховният касационен съд, състав на четвърто гражданско отделение, съобрази следното:

С обжалваното решение въззивният съд се е произнесъл като въззивна инстанция по предявени от П. С. В. срещу „Глобал Филмс“ ООД и Б. Х. В. субективно съединени иски за солидарното осъждане на ответниците да му заплатят сумата от 10 000 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане. В исковата молба е поддържано, че на 14.12.2017г. и 18.12.2017г. в предаването „Господари на ефира“ по Нова телевизия бил излъчен репортаж с ищеца П. С. В., заснет в гр. София, пред сградата на СДВР на ул. „Антим I“ № 5, в който ответникът Б. Х. В. изнесъл невярна и позоряща информация за него, като заявил, че той тормози Н. Л. Г., пише перверзни коментари по неин адрес, искал да я убие и изнасили, а освен това го наричал „психопат“ и „старозагорски мискинин“. В срока за отговор на исковата молба ответникът „Глобал Филмс“ ООД е заявил, че не е бил продуцент на предаването „Господари на ефира“ и няма отношения с лицето Б. Х. В., а ответникът Б. Х. В. е посочил, че не са представени доказателства, от които да се установява, че е извършил противоправни действия или бездействия.

По делото е разпитана св. Н. Г., която посочва, че през 2017 г. се е обърнала към „Господари на ефира“, защото от 2013 г. я тормозели. Получавала различни коментари под публикациите си във „Фейсбук“, като се отличавал профил с името „Емил Марков“. Свидетелката посочва, че имало публикации с обиди като „кифла“, „не ставаш за нищо“ и др. Твърди, че след края на формата „Х фактор“ профилът „Емил Марков“ продължил да публикува коментари, в които я наричал вече „любима“. Свидетелката

посочва, че през 2017 г. разбрала кой стои зад профила на „Емил Марков“. Посочва, че не само тя е получавала съобщения от този профил, а и нейните родители, приятели, шефове. Свидетелката посочва, че лицето „Емил Марков“ пишело на познатите ѝ, че е „ужасен човек“ и че не трябва да работят с нея. Във Второ РУ на СДВР я посъветвали „да си пише“ с лицето зад профила „Емил Марков“, за да вземе телефонния му номер. Свидетелката поддържа, че след кореспонденция получила телефонния номер на лицето зад профила „Емил Марков“ и го предала на полицията. Било установено, че лицето е П. В. от Стара Загора, който бил викан няколко пъти на разпит в СДВР. Твърди, че П. В. се подписал, че профилът „Емил Марков“ е негов. След това П. В. се озлобил, намерил адреса ѝ и започнал да го разпространява в Интернет. Свидетелката посочва, че П. В. твърдял, че ще я остави, когато родителите ѝ я оставят, както и че ще я залее с киселина, като тормозът продължил и след излъчването на репортажа. В репортажа разказала за тормоза спрямо нея, като не си спомня друго за съдържанието му. Посочва, че репортажът бил изготвен поради това, че не получила достатъчно помощ от полицията. Твърди, че репортерът казал „крадецът вика: „дръжте крадеца“, но не си спомня П. В. да е бил наричан по определен начин.

По делото е разпитана и св. Н. Ж., която живее с ищеца П. С. В. на съпругески начала. Св. Ж. е посочила, че в предаването „Господари на ефира“ е излъчен репортаж във връзка с ищеца и певицата Н. Репортер бил Б. В.. Това интервю се отразило зле на ищеца, който започнал да получава заплахи и му била отказана работа. Ищецът се затворил, започнал да пие антидепресанти, бил гонен по тротоара и му задавали въпроси защо тормози певицата. Свидетелката твърди, че ѝ е известно съдържанието на съобщенията, които ищецът изпращал до певицата Н. Твърди, че репортажът е бил публикуван във „Фейсбук“ групата за Стара Загора и отдолу имало много заплахи, но не познава никое от лицата, отправили заплахи. Твърди, че забранила на ищеца да излиза, както и да излиза с детето им, защото я било страх.

По делото са приобщени материалите по н.ч.х.д. № 2659/2019 г. по описа на СРС, 10 наказателен състав, в които има снимки от страницата на „Господари на ефира“ във „Фейсбук“. Не се установява кой е авторът на публикация от 14.12.2017 г., свързана с певицата Н./л. 58 и л. 59 от н.ч.х.д. № 2659/2019 г. на СРС/. По приобщеното наказателно дело се откриват и разпечатки от статии във връзка с певицата Н. които са публикувани в

електронните страници на „7 дни Пловдив“, „Хотнюз“, „Хот Арена“. Налице е и разпечатка на снимка от канала на „Господари на ефира“ в „Ютюб“ на видео със заглавие „Б. В. хвана на тясно преследвача на певицата Н.. По наказателното дело се съдържа и писмо от 09.07.2021 г. от „Нова бродкастинг груп“ ЕООД, в което се посочва, че записите от телевизионното предаване „Господари на ефира“ от 14.12.2017г. не се съхраняват.

При така установените факти по делото от правна страна съдът е приел, че от материалите по делото не се установява ответникът „Глобал филмс“ ООД да е продуцент или по друг начин да е причастен към създаването и излъчването на предаването „Господари на ефира“, поради което предявеният срещу него иск е неоснователен. Приел е за неоснователни доводите на ищеца за нередовност на исковата молба, които съдът следвало да отстрани като връчи препис от въззивната жалба на „Глобал груп“ ООД. Посочил е, че съгласно чл. 228 ГПК ищецът може да измени иска си и да го насочи срещу друг ответник само до края на съдебното заседание пред първата инстанция. В случая в нито един момент в хода на първоинстанционното производство не е имало съмнение за това срещу кои лица са предявени претенциите на ищеца и той не е твърдял, че е в невъзможност да установи юридическото лице, което е продуцирало предаването „Господари на ефира“, поради което не може да се приеме, че исковата молба е била нередовна. Едва след постановяване на първоинстанционното решение с въззивната си жалба ищецът е започнал да твърди, че е различен ответникът, който е продуцент на предаването „Господари на ефира“. Съдът е посочил и че по делото изобщо не се установява „Глобал филмс“ ООД да се намира в каквото и да е правоотношение с репортер, участвал при изготвянето на процесния репортаж, нито да има отношение към статиите в „7 дни Пловдив“, „Хотнюз“, „Хот Арена“ или към поддръжката на страниците на „Господари на ефира“ в „Ютюб“ и „Фейсбук“, като ищецът П. С. В. следва да понесе неблагоприятните последици от това, че е насочил неоснователен иск срещу дружеството.

За неоснователен е приет и искът, насочен срещу втория ответник-Б. Х. В.. За да постанови този резултат, съдът е изложил съображения, че по делото не са ангажирани доказателства, че този ответник е казал описаните в

исквата молба реплики по отношение на ищеца. По делото не е бил представен своевременно запис от процесния репортаж, излъчен по „Нова телевизия“ в предаването „Господари на ефира“ на 14.12.2017г. и 18.12.2017г. Опит да се представи този репортаж е направен в производството пред СРС едва в последното съдебно заседание, проведено на 22.11.2023г., въпреки че с доклада по делото са дадени указания на страните относно процесуалните преклузии за представяне на доказателства по делото. Във въззивната жалба срещу първоинстанционното решение не са били изложени никакви конкретни оплаквания за това от страна на първоинстанционния съд да са били допуснати съществени процесуални нарушения за събиране на доказателствата. По делото не са били ангажирани никакви други доказателства, от които да се установява, че именно ответникът Б. Х. В. е изрекъл обидните и клеветнически изрази, посочени в исквата молба, по отношение на ищеца П. С. В.. Въпреки че св. Н. Ж. е посочила, че е гледала репортажа, от показанията на същата не се установява съдържанието на излъченото в предаването „Господари на ефира“. Според съда не се установява ответникът Б. Х. В. да е автор на статиите, публикувани на електронните страници на „7 дни Пловдив“, „Хотнюз“ и „Хот Арена“, които статии са приложени в материалите по приобщеното наказателно дело. Действително се установява, че в кориците на наказателното дело се съдържа снимка на видео репортаж в страницата на „Господари на ефира“ в „Ютюб“, както и снимка от линк към репортаж на страницата на „Господари на ефира“ във „Фейсбук“, но от същите е обективно невъзможно да се установи дали ответникът Б. Х. В. е изрекъл обидните и клеветнически думи и изрази, посочени в исквата молба. При това положение съдът е приел, че ищецът П. С. В. следва да понесе неблагоприятните последици от процесуалното си бездействие, изразяващо се в това, че не е представил своевременно доказателства в подкрепа на претенциите си.

В изложението по чл.284, ал.3, т.1 от ГПК обосновавайки основанието за допускане на касационно обжалване по чл.280, ал.1, т.1 от ГПК касаторът твърди, че въззивният съд се е произнесъл в противоречие със задължителната практика на Върховния касационен съд и Върховния съд в тълкувателни решения и постановления /ТР №3/2021 от 13.01.2023г. по т.д. №3/2021г. на ОСГТК на ВКС/, като е направил извода, че ответникът Б. Х. В. не е осъществил изцяло четирите фундаментални белега на деликт, а

именно противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между тях и вина. Поддържа се е и наличието на основанието по чл.280, ал.1, т.3 от ГПК, като без да е формулиран въпрос се излагат доводи, че първоинстанционният и въззивният съд неправилно са отказали да приемат представените от ищеца доказателства, с което са се произнесли по процесуален въпрос от значение за точното прилагане на закона и развитието на правото.

Иска се допускане на касационно обжалване на решението и на основание чл.280, ал.2, пр.3 от ГПК поради очевидната му неправилност.

Според настоящия състав на съда не са налице основанията за допускане на касационно обжалване на въззивното решение.

Съгласно разпоредбата на чл.280, ал.1 от ГПК на касационно обжалване пред Върховния касационен съд подлежат въззивните решения, в които съдът се е произнесъл по материалноправен или процесуалноправен въпрос, който е: 1. решен в противоречие със задължителната практика на Върховния касационен съд и Върховния съд в тълкувателни решения и постановления, както и в противоречие с практиката на Върховния касационен съд; 2. решен в противоречие с актове на Конституционния съд на Република България или на Съда на Европейския съюз; 3. от значение за точното прилагане на закона, както и за развитието на правото, а съгласно ал.2 на същата разпоредба независимо от предпоставките по ал. 1 въззивното решение се допуска до касационно обжалване при вероятна нищожност или недопустимост, както и при очевидна неправилност.

Съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в т.1 на Тълкувателно решение № 1 от 19.02.2010 г. на ОСГТК на ВКС по т. д. № 1/2009 г., материалноправният или процесуалноправният въпрос трябва да е от значение за изхода по конкретното дело, за формиране решаващата воля на съда, но не и за правилността на обжалваното решение, за възприемането на фактическата обстановка от въззивния съд или за обсъждане на събраните по делото доказателства. Касаторът е длъжен да изложи ясна и точна формулировка на правния въпрос от значение за изхода по конкретното дело, разрешен в обжалваното решение. Върховният касационен съд, упражнявайки правомощията си за дискреция на касационните жалби, трябва да се произнесе дали соченият от касатора правен

въпрос от значение за изхода по конкретното дело е обусловил правните изводи на съда по предмета на спора, но не и дали те са законосъобразни. Непосочването на правния въпрос от значение за изхода по конкретното дело, само по себе си е достатъчно основание за недопускане на касационно обжалване, без да се разглеждат сочените допълнителни основания за това.

В случая в изложението на основанията за допускане на касационно обжалване касаторът не е формулирал конкретен материалноправен или процесуалноправен въпрос по смисъла на чл.280, ал.1 от ГПК, а само оплаквания за неправилност на въззивното решение, относими към касационното основание по чл.281, т.3 от ГПК. Така изложените оплаквания могат да бъдат разгледани само в случай че бъде допуснато касационно обжалване на основанията по чл.280, ал.1 или ал.2 от ГПК. Предвид горното и доколкото не е бил посочен правен въпрос, то касационно обжалване на поддържаните основания по чл.280, ал.1, т.1 и т.3 от ГПК не може да се допусне.

Неоснователно е и направеното искане за допускане на касационно обжалване на въззивното решение на основание чл.280, ал.2 от ГПК поради очевидната му неправилност. Съгласно формираната практика на ВКС очевидно неправилно по смисъла на чл. 280, ал. 2, предл. 3 от ГПК е съдебно решение, засегнато от особено тежък порок, който може да бъде констатиран пряко от съдържанието му, без да се извършва присъщата на същинския касационен контрол проверка за правилност на акта. Такъв би бил прилагането на отменен закон, прилагане на закон в противоречие с неговия смисъл, нарушение на основни съдопроизводствени правила или изводи на съда, които са в грубо противоречие с правилата на формалната логика. В конкретния случай от въззивното решение не може да се направи извод за явно нарушение на закона или необоснованост на мотивите при постановяването му; съдът не е приложил отменен закон или закон в противоречие с неговия смисъл или при нарушение на основни съдопроизводствени правила или изводи, които са в грубо противоречие с правилата на формалната логика. Всяка друга неправилност, произтичаща от неточно тълкуване и прилагане на материален и процесуален закон, или от нарушаване на правилата на формалната логика или опитните правила при разрешаване на правния спор, представлява основание за касационно обжалване и може да бъде преценявана от ВКС само при вече допуснат

касационен контрол в някоя от хипотезите на чл. 280, ал. 1 ГПК.

При извършената служебна проверка настоящият състав на съда намери, че обжалваното решение не е вероятно нищожно или недопустимо, поради което не са налице и основанията за допускане на касационно обжалване по чл.280, ал.2, пр. 1 и 2 от ГПК.

При този изход на делото в полза на ответната страна по касационната жалба Б. Х. В. следва да се присъдят направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство в размер на 900 евро. Разноски в полза на ответната страна „Глобал филмс“ ООД не се присъждат, тъй като липсват доказателства да са били направени.

Мотивиран от изложеното, Върховният касационен съд, състав на четвърто гражданско отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА касационно обжалване на Решение №7366 от 04.12.2025г. по в. гр. д. №14479/2024г. по описа на Софийския градски съд.

ОСЪЖДА П. С. В., ЕГН *****, да заплати на Б. Х. В., ЕГН *****, сумата от 900 евро- разноски по делото.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____